

Vanskelighed ved at faa Kasserne til at gaa ind paa de efter Inspektoratets Skøn fornødne Kontrolforanstaltninger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kontrol med, at Arbejdsløsheden er ufor- skyldt og vedbliver at være det under Arbejdsløshedsperioden, maa Kommissionens Flertal formene, at der ikke er Grund til at foretage Ændringer i de ved den gæl- dende Arbejdsløshedskasselov herom fastsatte Regler, hvorefter Kontrollen ogsaa paa dette Punkt udføres af Kasserne under Inspektoratets Tilsyn.

Et Mindretal (bestaaende af *Hauch, Jensen-Sønderup, Langkjær, Rysgaard* og *Ussing*) har ment, at det for at etablere en mere effektiv Kontrol med, at det virkelig ikke er muligt for de paagældende at faa Arbejde, vilde være hensigtsmæssigt at kræve, at de arbejdsløse som Betingelse for at oppebære den ekstraordinære Under- støttelse skal rette *personlig* Henvendelse til vedkommende Arbejdsanvisningskontor eller dets Medhjælper for at søge Arbejde.

Kommissionens Flertal mener, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at indføre en saadan Bestemmelse, der vilde betyde et meget væsentligt Indgreb i den paa Grundlag af Arbejdsanvisningsloven af 29. April 1913 § 8 gennemførte Ordning af Samarbejdet mellem Arbejdsløshedskasserne og den kommunale Arbejdsanvisning. Derimod har man ment at burde aabne Mulighed for, at der ved *frivillig* Aftale mellem de Kasser, der maatte ønske det, og Anvisningen træffes en Ordning; hvorefter de arbejds- løse skal rette personlig Henvendelse til Arbejdsanvisningskontorerne for at søge Arbejde.

Endelig har et Mindretal (bestaaende af *Andersen, Black, Hedebo, Johansen, Levinson, Nielsen* og *Vandman*) stillet Forslag om, at det skal kunne paalægges arbejds- løse Medlemmer af Kasser, som ikke behørigt opfylder de i Arbejdsanvisningslovens § 8 givne Bestemmelser om Til- og Frameldelser m. m., at give personlig Møde paa Arbejdsanvisningskontorerne. Fra anden Side i Kommissionen har der været udtalt Betænkelighed ved dette sidste Forslag, der formenes at ville vanskeliggøre Forholdet mellem de paagældende Kasser og Arbejdsanvisningskontorerne.

De heromhandlede Bestemmelser findes — i de forskellige Affattelser — op- tagen i Lovudkastets § 9. Angaaende de nærmere Begrundelser af de enkelte For- slag henvises til de særlige Bemærkninger nedenfor til nævnte Paragraf.

Med Hensyn til det i Kommissoriet nævnte Spørgsmaal om anvist Arbejdes Forhold til paagældende Arbejders eller Fagets normale Arbejdsindtægt bemærkes, at for saa vidt bestaaende faglige Overenskomster aabner Mulighed for ved Lønningers Fastsættelse at tage Hensyn til vedkommende Arbejders særlige Kvalifikationer, vil der ogsaa være at tage saadant Hensyn ved Afgørelsen af, om en Arbejdsvægring er sket med „fyldestgørende Grund“. I saa Henseende skal man for kollektive Arbejds- vægringers Vedkommende henvise til Lovudkastets § 8 in fine, hvor Adgangen til at tage dette Hensyn særlig er anført.

Ventetidens Længde.

Den ved Arbejdsløshedskasselovens § 13, 1ste Stykke, fastsatte Ventetid af 12 Maaneder blev sat midlertidigt ud af Kraft ved Loven af 27. Oktober 1917 for under Hensyn til den forholdsvis pludseligt forværrede Arbejdsløsheds-Situation at aabne Mulighed for, at bestaaende Arbejdsløshedskasser straks kunde yde Understøt- telse til nyoptagne arbejdsløse Medlemmer, samt for at fremme Oprettelsen af nye Kasser, der, naar Ventetiden blev ophævet, straks kunde begynde at yde Under- støttelse. — Ved Loven af 8. Februar 1918 blev det anset for påkrævet at indføre en Ventetid paa 1 Maaned, hvilken Ventetid ved Loven af 1. Juli er forlænget til 2 Maaneder.